

[Finn Poulsen.]

forsikringer med hensyn til hans egen anskuelse, at man gennem et kommissionsarbejde vil søge at fremsætte et grundlag for fremme af politiske formål, som ikke er vore. Derfor skal jeg slutte med at sige, at der skal ske noget ganske exceptionelt, hvis den højtærede handelsminister skulle komme i den situation, at han kunne få vor tilslutning.

Ninn-Hansen: Når den højtærede handelsminister har fremsat et forslag om nedsættelse af en forsikringskommission med et så vidtgående kommissorium, som der her er tale om, både med hensyn til undersøgelse og med hensyn til det, der kan blive resultatet af undersøgelsen, er det jo ganske naturligt først og fremmest at se på, hvad forsikringserhvervet betyder, hvilken betydning det har i samfundet, og hvilken betydning det har over for befolkningen i det hele taget. Den højtærede handelsminister er da også selv begyndt med dette i sin fremsættelsestale. Handelsministeren siger — Folketingstidende for i år sp. 2 047 —:

„Forsikring er et uundværligt element i vor tids kreditsystem. Forsikring er et vigtigt led i hele det sociale sikkerhedssystem. Gennem forsikringer formidles og af forsikringserhvervet forvaltes en betydelig del af samfundets opsparing, og vort forsikringsvæsen får herigennem væsentlig betydning for erhvervslivets finansiering. Videre kan nævnes, at forsikringserhvervet er et valutaskabende erhverv“.

Jeg synes, det er meget klogt sagt af handelsministeren. Det er rigtigt at sætte det i spidsen, og den højtærede handelsminister har her peget på noget centralt. Det er sagt så godt, at jeg næsten kunne ønske for den højtærede handelsminister, at det var det eneste, han ville sige i lang tid, og lade det stå som det centrale i det, den højtærede handelsminister har at sige befolkningen. Jeg synes egentlig, det er så rosværdigt, at jeg ville ønske, jeg kunne undlade at omtale resten af den højtærede handelsministers fremsættelsestale, men hvis jeg skulle fristes til at gøre andet end rosværdige bemærkninger om den øvrige del af fremsættelsestalen — den højtærede minister kan jo undertiden foranledige den

slags til trods for alle udtalelser i den sidste tid om samarbejde — ja, så beder jeg den højtærede handelsminister huske på, at der her er sagt noget, som jeg næsten ikke tror nogen kunne sige bedre med hensyn til forsikringsselskaberens funktion i samfundet. Og er det, den højtærede minister her har fremhævet, ikke så centralt, at der egentlig ikke burde være grund til videre drøftelser?

Man varetager altså gennem den forsikringsopbygning, vi har i landet i øjeblikket, to meget afgørende hensyn over for befolkningen, det ene gennem flere forsikringer at skabe befolkningen en stedse stigende tryghed, det andet gennem forsikringsselskaberne at fremme en opsparing, og hvis der er noget, den højtærede finansminister længes efter i øjeblikket og med god grund, er det opsparing. Er der så ikke i særlig grad grund til at hæfte sig ved det sted, hvor opsparingen er sket?

Jeg ville ønske, jeg kunne slutte med disse bemærkninger, og den højtærede handelsminister kunne jo sige, at så kunne jeg gøre det... (*Justitsministeren* [Hans Hækkerup] Ja!) ... Ja, jeg tvivler ikke om, at den højtærede justitsminister også er enig i, at det ville være det rigtige, men det er egentlig den højtærede justitsminister eller rettere sagt hans parti, der er skyld i, at vi er nødsaget til at diskutere forsikringsvæsen ud fra andre hensyn end de her nævnte. Det er med andre ord de socialdemokratiske kongresser, som åbenbart ikke altid kan finde noget fornuftigt at bestille og derfor må beskæftige sig med forsikringsvæsenet, der er skyld i, at vi stadig væk skal have denne teoretiske diskussion om forsikringsvæsenets struktur.

Vi husker det fra 1945 med den daværende kongres, og det berømte — eller måske ville man anvende et andet adjektiv — „Fremtidens Danmark“, som dér blev resultatet, og hvori man udtalte sig om forsikringsvæsenet; på den sidste socialdemokratiske kongres førte man jo også en indgående drøftelse af det. I mellemtiden, når der ikke er kongresser i socialdemokratiet, er man fornuftigere. I hvert tilfælde er der jo endnu ikke én socialdemokratisk handelsminister — og dem har vi haft en del af — der har følt sig foranlediget til på grundlag af disse drøftelser at fore-